

A l'Arxiu General de la Universitat de Navarra, s'hi conserva el fons personal de Pedro Jaime Matheu. Una vegada organitzat i classificat, i vist el valor històric de la documentació que conté, es va decidir realitzar una exposició amb els documents sobre l'olimpisme que va crear i va recollir el mateix Pedro J. Matheu en el desenvolupament de la seva activitat professional i de la seva trajectòria vital. L'organització d'aquesta activitat de difusió del seu llegat ha permès realitzar un estudi més complet del personatge i de la seva època i evidenciar la seva contribució a la incorporació de les dones en els Jocs Olímpics.

**Pedro Jaime de Matheu** (San Miguel, 8 de març de 1865 - Madrid, 30 d'agost de 1940)

Va ser cònsol general d'El Salvador a Espanya i a França, i encarregat de negocis d'El Salvador a París. Va ser cònsol general de Costa Rica, Hondures i Nicaragua a París. Va ocupar nombrosos càrrecs de representació per al seu país: delegat especial per a la commemoració del Tercer Centenari del Quixot, enviat extraordinari a les noces del rei Alfons XIII, membre del Tribunal d'Arbitratge a la Haia. Va ser membre del Comitè Olímpic Internacional, representant d'Amèrica Central en el Comitè Internacional Olímpic, president i secretari general del Comitè Olímpic d'Amèrica Central.

També va exercir càrrecs en altres organitzacions, com per exemple de delegat del Comitè France-Amérique, membre de la Unión General Hispano-Americana i conseller tècnic de la Casa Amèrica de Barcelona. Era, a més a més, corresponsal de diaris salvadorencs, espanyols i francesos.

La tipologia documental predominant és la correspondència, encara que també s'hi conserven notes, fotografies i abundant documentació de suport informatiu sobre els Jocs Olímpics i el Comitè Olímpic Internacional.

L'interès d'aquesta experiència és mostrar la importància de la documentació que es conserva en els fons personals per a la recerca del passat, amb testimonis reals i veraços dels mateixos protagonistes de la història, en aquest cas recent, en una època convulsa entre dues guerres mundials que van canviar el nostre esdevenir per sempre.

La documentació estudiada mostra com des de l'àmbit esportiu, en aquests anys vint i trenta del segle XX, es van intentar difondre els valors de l'olimpisme i els seus beneficis per tot el món. En concret, l'interès de Pierre de Coubertin en la seva expansió a Amèrica Central i la inestimable col·laboració de Pedro J. Matheu per dur a terme aquesta empresa.

Però, a més a més, una de les aportacions d'aquest diplomàtic va ser el seu suport a la incorporació de la dona a l'esport olímpic. El 24 d'abril de 1931, es va celebrar a Barcelona la 29a Sessió del COI. En aquesta sessió, un dels temes

que s'hi van tractar va ser la participació femenina en els Jocs Olímpics. Va haver-hi un important debat sobre aquest tema, amb moltes reticències. Una de les intervencions destacades va ser la de Pedro J. Matheu, representant dels països centreamericans, que va llegir un manifest favorable i que va contribuir al fet que finalment s'aprovés la participació femenina en els Jocs Olímpics de Los Angeles de 1932, en cinc esports: patinatge, gimnàstica, natació, atletisme i esgrima (en aquests dos últims casos sols en algunes disciplines).

En aquests anys d'entreguerres, les dones s'havien anat incorporant a molts dels àmbits laborals i socials. Què hi queda d'aquesta fonamental aportació a la seva incorporació al món esportiu, entre la documentació d'un dels seus protagonistes? La veritat és que molt poc: un fullet titulat «La nueva gimnasia femenina en Finlandia», d'Elli Björkstén, que demostra el seu interès pel tema, però fonamentalment una carta de la presidenta de la Federació Esportiva Femenina dirigida a Pedro J. Matheu, del 6 de juliol de 1929, en la qual li agraeix la seva defensa de la causa femenina i el seu suport en les discussions olímpiques. Aquesta carta, enviada dos anys abans de la sessió del COI de 1931 a Barcelona, evidencia el seu compromís amb la defensa dels drets de les dones a participar en els Jocs Olímpics.

La carta posa de manifest també un dels valors primaris dels documents, el seu valor probatori, i la importància de la seva conservació per a la defensa dels drets de les persones tant en el present com, sobretot, per al futur